

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sermones de Sa[n]ctis Hyemales, Estiuales, De
festiuitatibus Jesu christi, Beate virginis et alior[um]
Sanctor[um] ... Venera[n]di patris, fratris Nicolai deniise
Ordinis Minor[um] de obseruantia ...**

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

Prim[um]: e[st] replendo[r]um dispositio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30625

repletō. Un postq̄ p̄ba dī flumē dei res
pletū ē aq̄s: subitū r̄it. R̄iuos ei⁹ inebriās
Q̄rta ē sic plenitudo vasti: q̄ ē plenitudo
mēsurata. Juxta illd̄ Eph. iij. Unicitq̄
dara ē gr̄a p̄m mēsurā donatōis ch̄i. De
oib; itaq; iustis dicit p̄r: q̄ repleti sūt oēs
sp̄sctō: q̄ vnusq; recipit sp̄m̄ sc̄m̄ q̄ntū
p̄m dignitatē capat ē. Un̄ cypr̄an⁹ i epla
ad donatū. Profluēs largit̄ sp̄s nullis fi
nib; p̄mit nec vllis coerētib; claustr; itra
certa metax; spacia reforescat: manat iugit̄
exuberat affluēt. H̄m̄ tācū pecc̄ s̄t̄iat
z pateat q̄ntū illc̄ capact̄ fidei afferim⁹
tātū idē gr̄e inū dāt̄ haurim⁹. Hec ille.
De singulis itaq; sp̄m̄ sc̄m̄ h̄ntib; dicere
possum⁹ q̄ repleti sūt oēs sp̄sctō. Licet
p̄ba illa p̄ncipalit̄ d̄ b̄ris apl̄is scripta sūt
Juxta q̄ p̄ba z circa hui⁹ solentat; cele/
berrime p̄tēplationē tria p̄ponim⁹ myste
ria p̄ncipaliter declaranda.

Prīmū ē mysteriū scificatiue repletōis
Sc̄dm̄ ē scificatiue distictōis.
Tertū ē dispositiue p̄sideratōis.

Primū itaq; ē mysteriū scificatiue
repletōis d̄ q̄ d̄r̄ Repleti sūt oēs sp̄
sc̄o. Ip̄e ei⁹ ē sp̄s scificatōis z sp̄s
scificator: vt iā dicit̄ i cui app̄iat boni/
tas z in cui⁹ dātōe maxime manifestat
bonitas diuina. Un̄ d̄r̄ Ber. in ser. Logi
tem⁹ fr̄es sup nos z in nos opa trinitat;
ab initio mūdi vsq; ad finē. Et videam⁹
q̄ sollicita fuerit illa maiestas ne nos per
deret in eternū. Et potenter q̄dē oia fece
rat z sapiēt̄ oia gubernabat: z tā potētē
q̄ sapie signa manifestissima tenebāt i ere
atōer gubernatōe machine mūdtalis. Et
bonitas q̄dē in deo erat z bonitas multa
n̄mis: s; latebat in corde p̄ris cumulāda
q̄nq; sup gen⁹ filioz adā in tpe oportuno
Dicebat inde d̄ns. Ego cogito cogitatō
nes pac̄. Hec Ber. Bonitas h̄p̄e d̄no
cumulat sup gen⁹ filioz adā q̄n sp̄sct̄us
dat. Licet aut̄ i veteri testamēto dat⁹ fuis/
set sp̄sct̄us inuisibilr nulli t̄m visibilr: ho
die at̄ visibilr apl̄is dat⁹ ē. Jō hodierna
dies ē in q̄ p̄mo māifestata ē d̄i bonitas i
dātōe sp̄sct̄i i signo visibilr q̄n repleti sūt
apl̄i sp̄sct̄o z scificati atq; roborati. Cir
ca quā repletōnē q̄tuor sūt p̄siderāda.

Prīmū ē replendor dispositio.
Sc̄dm̄ ē dispositio repletio.

Tertū: ē repletōis manifestatio.
Quartū: ē manifestatiōis admiratio.

Primū est replendorū
dispositio. Non em̄ venit sp̄sct̄is nisi ad
eos q̄ debite dispositi sūt z p̄parati. Jō
d̄r̄. j. Regū. vij. P̄p̄are corda v̄ra d̄no.
Juxta aut̄ mysteriū hodiernū p̄siderāde
sūt p̄ncipalr tres p̄ditōes dispositiue ad
susceptionē sp̄sct̄i.

Prima est p̄ditio p̄sonalis.
Secda est cōditio localis.

Tertia est p̄ditio temporalis.

Prima ē p̄ditio p̄sonalis. Illi q̄ppe q̄b;
hodie dat⁹ est sp̄sct̄us (sic legit̄ Act. ij.)
erat ch̄i discip̄li parit̄ vniti sedēt̄es z ora
tes. Per q̄ nob; gr̄a dāt̄ intelligi nob; neq;
cessaria si sp̄m̄ sc̄m̄ recipere volum⁹. **P**ri
mū ē benigna charitat; affectio q̄d̄ intelli
git̄ q̄ illi erat̄ ch̄i discip̄li. Nā d̄r̄ d̄ns Jō.
xij. Jn̄ h̄ cognoscēt̄ q̄ discip̄li mei est; si
dile. ba. inuicē. Hec d̄r̄. Erat̄ etiā pariter
vniti i eod̄ loco p̄ q̄d̄ aioz vnio designat.
Un̄ z Act. iij. de ip̄is d̄r̄. Erat̄ i ip̄is cor
vnū z aia vna. Sic ei⁹ sp̄s hūan⁹ nō viuū
ficat̄ mēbra nisi vnita: sic nec sp̄sct̄a. eos q̄
dēt̄ eē mēbra corp̄is mystici vsq; eccl̄e. Et
sic ignis diuisiōe lignoz extinguit̄. sic ignis
sp̄sct̄i i hoib; p̄ diuisiōz z discordiā. Si
at̄ requir̄ dilectio ad primū ad receptiōez
sp̄sct̄i: mlt̄o mag; dilectō d̄i sine q̄ nec eē
p̄t̄ p̄a dilectio p̄mi sic nec cōtra. Un̄. j.
Jō. iij. Si q̄s dixerit q̄m̄ diligo deū fra
trē suū oderit̄ m̄d̄at̄ ē. Et ibidē se q̄t̄ Hoc
mādat̄ h̄m̄⁹ a deo vt q̄ diligit̄ deū diligit̄
z fr̄em suū. Forte dicit̄ aliq; q̄ charitas
z amor d̄r̄ p̄mi nūq; ē sine sp̄sct̄o. Jux
ta illd̄ Gre. i hoīm. Neq; ei⁹ q̄s p̄sct̄ de
um diligere deū quē diligit̄ n̄ h̄ret̄. Aug.
Quō diligit̄ m̄ vt accipiam⁹ quē nisi ha/
beam⁹ diligere nō valem⁹. Hec Aug. Jō
dilectio illa nō p̄parat ad respiciēdū sp̄m̄
sc̄m̄. R̄ndem⁹ q̄ charitas naturalis. i. a/
mor q̄ ex naturalib; diligere possum⁹ deū
p̄mū charit̄ dēdo deū sup oia z p̄t̄ se
ip̄m z p̄mū p̄t̄ deū: disponit ad charita
tē q̄ntā sic gr̄a sp̄sct̄i z h̄r̄ p̄t̄ sine gr̄a
speali sp̄sct̄i nō t̄m sine ei⁹ afflictiō z in/
fluētia ḡnali. Act⁹ aut̄ dilectōis q̄ ē a cha
ritate q̄nta z a sp̄sct̄o iā p̄nt̄ p̄ gr̄a p̄
parat ad augmētū charitat; z gr̄e z sic ad
25, 25

Ber. pro festo pente. De myste

plen? habedū spm̄ctm̄ Aug^o. in homel.
Intelligam? spm̄ctm̄ habere q̄ diligit: z
habendo mereri vt plus habeat: z plus
habedo plus diligit. Hec ille. Qm̄ ar ve
rus amor dei sic disponit ad hñdum spm̄
ctm̄: nec meritor? cē pōr aōr nisi sic a. ff. q̄
z ipe d̄r amor patr? z filij. Jō festū h̄ ff. fe/
stū ē amous: festū dulcedinis: p̄t qd̄ hos
die legit enāgelū de dilectōe dei z de ad
uētū dī in eos q̄ sic eū diligit: qd̄ qd̄ eū
gelū scribit. Jō. xij. Si q̄s diligit me ser
monē meū seruabit: z p̄r me? diligit eū: z
ad eū veniem? z māsiōne apd̄ eū faciem?
Morate p̄ba. Attende bñ qd̄ d̄r. Si q̄s
diligit me. q. vi. pauci sūt q̄ me p̄e diligit?
Nā supbi diligit honores z p̄ates: lusu
riosi delectatōes z voluptates: auari diui
tias z possessiōes. Prouer. j. Stulti ea q̄
sibi noxia sūt cupiūt. Ps. filij hoim vsq;
quo graui corde: vt qd̄ diligitis vanitate
z q̄ntis mēdaciū. Greg. Cur sic amat qd̄
relinq̄t? Cur illud negligit q̄ puenit: ecce
trāst̄ d̄r qd̄ agitis: z ad extremū iudiciū
sine vlla intermissiōe q̄ndie volētes nolē
tesq; p̄peratis. Hec Greg. Cū aut pauci
sint q̄ vere deū diligit. Tñ sic d̄r Gre. in
homel. Ecce si vnūq; vsq; vtm̄ requiritur an
diligit deū: tota fiducia z securā mēte. re
spōdet: diligo. Hec Gre. Vlti p̄fecto di
cūt: diligit deū q̄ eū minime diligit.
Vt aut videam? q̄ sūt bñ q̄ vere deū diligit:
audiam? qd̄ dñs ipe in euāgelio dicit.
Sicq; diligit me: sermonē meū seruabit.
Et Jō. xij. Si diligit me: mādata mea
seruate. Jbidē. Qui h̄ mādata mea z se
ruat ea: ille est q̄ me diligit. Greg. Probat
tio dilectōis exhibitio e opis. Hinc i eplā
ianes ait. qui dicit. qd̄ diligo deū z mādata
eū. Custodit mādata ē. Hec ille. Vñ dñs
in euāgelio hōd. Qui nō diligit me: sermo
nes meos nō seruāt. Grego. Ad volmet
ipos fr̄es charissimi itrosius redite: si deū
vere amatis exq̄rite. Hec tñ sibi aliq; cre
dat: qd̄ qd̄ sibi anim? sine opis attestatōe
n̄deat. De dilectōe p̄ditōis lingua: mēs
z vita req̄rat. Nūq; est amor dei ociosus.
Op̄at em̄ magna si ē: si p̄o operari renuit
amor nō ē. Hec Greg. q̄ntus aut sit fru
ctus his q̄s diligit deū: audiam? qd̄ se
quit̄ in euāgelio. Nā postq; dixit. Sicq;
diligit me: sermonē meū seruabit: subdit.

Et pater me? diligit eum. Et Jō. xij.
Qui diligit me: diligit a p̄re meo. Et Jō.
xv. Vos amici mei estis: si feceritis q̄ pie
cipio vobis. Grego. Pensate q̄nta digni
tas est esse amicos chr̄i. Hec ille. Vñ aut
onīdā euidēter q̄nta sit z q̄fructuosa er
go nos dei dilectio: subdit dñs. Et ad eū
veniem? z māsiōne apud eū faciemus.
Vbi notādū q̄ hoies sūt in triplici dif
ferētia respectu aduētus dei in ipis. Qui
dā sūt ad q̄s spūsc̄tūs nūq; venit: cuiusmōd̄
sūt indurati p̄ctōres q̄ semp̄ stāt in malo
ppolito: vt supbi: auari: luxuriosi: iracund̄
i: z gulosi: q̄ tales spūsc̄tō resistūt eo q̄
penitere nolūt. Act. vij. Dura ceruicez in
circūcis cordib; z aurib; vos semp̄ spū
sc̄tō resististis. Blo. q̄ nūq; estis p̄nias agē
tes. Alij sūt ad q̄s spūsc̄tūs iterdū venit
s; māsiōne nō facit: q̄ sicut d̄r Grego. in
homel. Q̄ p̄ p̄nctionē qd̄ d̄r de respectū
p̄cipiū: s; t̄tatiōis tpe h̄ ipm̄ qd̄ cōpū
cti fuerat obliuiscūt: iteq; ad p̄petranda
p̄ctā redeunt acti ea minime planissent.
Hec ille. Isti itaq; extinguit ignē spūsc̄ti
in seipis: q̄ dicit apls. j. Thel. v. Spi
ritū nolite extinguere. Tertij sunt ad q̄s
spūsc̄tūs venit z māsiōne facit q̄ vici post
receptionē spūsc̄ti a p̄ctō se custodiūt z in
bono p̄ficiūt vsq; in fine vite sue. Greg. in
homel. Qui p̄e deū diligit q̄ ei? mādata
custodit: in ei? corde dñs venit z māsiōne
facit: q̄ sic eū diuinitatis amor penetrat:
vt ab h̄ amore tentatiōis tpe nō recedat.
Hec Gre. Q̄ miser q̄ sibi datā spūsc̄ti
grāz sp̄ nō p̄seruat. Nō ei amittit p̄r nisi p̄
volūtarij maliciā expulsa. Aug. li. ij. de pe
nitētia. P̄cto sp̄ ē grā q̄ nūq; deficit nisi
p̄r expulsa: z t̄nue q̄ necessaria sūt insp̄
rat si ē q̄ recipiat. Hec ille. Et sup̄dictis siḡ
apparet q̄ solis deū diligitib; q̄ ei? māda
ta custodiūt dat spūsc̄t. z in solis p̄seueran
tib; in amore dī māsiōne facit. ff. Jō dñs
Jō. xij. vbi dicit. Si diligitis me māda
ta mea seruare: subdit. Et ego rogabo pa
trē z aliū paraclētū dabit vobis: vt mane
at vobiscū in eternū: sp̄m̄ q̄ritatis quē mū
dus. id est is qui mundanis sc̄licet con
cupiscētie carnis concupiscētie oculorū
z superbie vite deditus est: nō potest
accipere quia non videt eum nec sc̄it eum
Vos autem cognoscetis eum quia apud

rio sc̄ificatiue repletōis F. LX

vos manebit et in vobis est. Hec ibi.
 Quare non autem non potest mundus ac-
 cipere. ff. est: qz sicut dicitur. Non potest esse
 spūsc̄tus nisi ubi est verus amor dei. Au-
 mo: autē dei nō potest esse ubi est amor mun-
 di: vt dicit Aug. Hō dicit iohannes. j. Jo. ij.
 Nolite diligere mundū neqz ea q̄ in mun-
 do sūt. Si q̄s diligit mundū nō est cha-
 ritas p̄ris in eo: qm̄ omne qd̄ est in mōdo
 ꝑcupisc̄tia carnis ē ꝑcupisc̄tia oculoꝝ
 ꝑcupisc̄tia vite q̄ nō ē ex p̄re s̄ ex mōdo est.
 Hec ibi. **S**ecūda ꝑditio ꝑsonalis illoꝝ q̄
 hodie receperit. ff. est ꝑa mēris hūilitatio
 q̄ intelligit ꝑ h̄ q̄ erāt sedētes. Glo. Sel-
 sio in dicitū ē hūilitat̄. Ja. iij. Superbis
 deꝝ resistit: hūilibꝝ autē dat gr̄as. Nō vult
 spūsc̄tus intrare hospitium nisi ubi hono-
 rat. Sola hō hūilitas deū honorat. Ecl̄
 clesiasti. ij. Magna ꝑtētia solꝝ dei est z
 ab hūilibꝝ honorat. Dina ꝑꝑe gr̄a signa-
 tur ꝑ aquā. iuxta illud Jo. iij. Quibꝝ
 rit ex aqua quam ego dabo ei nō sitiet in
 eternū: s̄ aq̄ quā ego dabo ei fiet ei fons
 aq̄ salūt̄ i vitā eternā. Jtē Jo. vij. Spi-
 ritus sc̄tus d̄ flumē aq̄ viue. Jbi em̄ dicit
 dñs. Qui credit in me sicut dicit scriptu-
 ra flumina de vētre eiꝝ fluēt aq̄ viue. Hoc
 autē dicit de spūsc̄to quē accepturi erant
 credētes i eū. Hō autē sic siḡl gr̄a spiritus
 sc̄ti ꝑ aquā. Qm̄ sic aq̄ ad hūilita loca fluit
 sic spūsc̄tus in corda hūilita venit z in
 eis māsiōē facit: nō at in cordibꝝ mōtuo-
 sis z sup̄bis. Ps̄. Qui emittit fontes in
 vallibꝝ inter mediū mōtū ꝑtrāsibūt aq̄
 Aug. Alta siccāf ima replētur. Jdē i ser-
 de ascē. Videte fr̄es magnū miraclū. Al-
 tus est deꝝ: hūilitas te z venit ad te. Eris
 gis te z fugit a te. Quare h̄: qz excelsus ē
 z hūilita respicit̄z alta alōge cognoscit:
 hūilita de ꝑꝑimo respicit: vt attollat. alta
 i. sup̄ba delōge cognoscit vt de ꝑꝑimat.
 Hec ille. Bre. Sp̄ solet diuine gr̄e fami-
 liaris ēē hūilitas. Aug. ij. ꝑfel. D̄ q̄ sua
 vis es dñe: hūiles corde sūt domꝝ tua.
Tertio ꝑditio ꝑsonalis est pura oꝝo-
 nis deuotio. Un̄ Act. j. of q̄ inter ascen-
 sione dñi: vsqz ad aduentū spūsc̄ti erāt
 h̄i oēs sc̄z discipuli ꝑseuerātes ynanimi-
 ter in oꝝone. Et eccl̄a cārat. Quantibus
 ap̄lo deū venisse nūnciat. Ps̄. Prope est

dñs omnibꝝ inuocantibꝝ eum. zc. Sap.
 vij. Inuocauit z venit in me spiritꝝ sapie.
 Cassiodorꝝ sup̄ psal. Oratio ꝑseuerans
 cor abstrahit a terrenis: mundat a vicijꝝ:
 subleuat ad celestia: reddit capax z di-
 gnus ad spūalia bona accipiēda. Hec il-
 le. Sicut itaqz aliq̄s libenter declinat ad
 hospitium in q̄ se desiderari aduentū suū
 sic spūsc̄tus libet̄ ad eos venit q̄ eius
 aduentum eꝑoride desiderat z cū deuotis
 oꝝionibꝝ eū inuitat sicut spōsa spōsū. Can-
 v. Veniat dilectꝝ meꝝ i hor. su. Juxta qd̄
 etiā Sap. v. of. ꝑꝑoccupat eos q̄ se cō-
 ꝑꝑiscūt. Sunt at̄ tria ꝑꝑꝑue nob̄ siderā-
 da. zc. at̄ꝑꝑꝑue nob̄ sideratio nob̄ ingerere ꝑ
 desiderū serues ad receptionē spūsc̄ti
Primū ē tāti hospitis incōꝑhensibilis
 sublimitas. Bre. in homel. Pensate fr̄es
 charissimi q̄nta sit ista solēntas: h̄re i cor-
 dis hospicio aduentū dei. Aug. D̄ q̄ felix
 ē aia illa q̄ ita vitā suā gubernare studet
 auxiliāte deo q̄ deū hospiteꝝ z inhabitato-
 rem mereat accipere. **S**ecūm est ipsius
 spūsc̄ti inexplīcabilis suauitas. Sap.
 xij. D̄ q̄ bonus q̄ suauis est dñe spiritus
 tuus in nobis. Ecl̄. xxxij. Spūs meus
 super mel dulcis. Adeo ꝑfecto dulcis
 q̄ in cōparatiōe tāte dulcedinis omis car-
 nalis dulcedo amaritudo est. Aug. Gusta-
 to spiritu desipit ois caro. Hec ille. Ved-
 re spūsc̄tus tāta suauitate hūano cordi
 ingerit q̄ totū mundū d̄spere fac. Ber.
 Quid nō tēperabit dulcedo illa q̄ mōtū
 q̄z dulcissimā facit: q̄ resistere pot̄ asperi-
 tas vnctiōni illi: Hec ille. Rich. de serōvi-
 ctore. Quod ē cor tā durū vel lapideū qd̄
 dina ꝑntia sua benignitate nō emollit̄z ex
 sua dulcedine nō allicitat. Hec ille. **T**er-
 tiū n̄ra miserabilis necessitas. Nō em̄ ꝑ-
 sumꝝ ex nobis spūs sine spūsc̄to ad h̄ritudē
 nē ꝑtingeret: qd̄ declarat b̄tus Tho. ij. ij.
 q. lxxij. qz in ordine ad finē vltimū sup̄na-
 turale nō sufficit ip̄a rōnis motio n̄i deꝝ
 sup̄ assit instinetꝝ z motio. ff. fm̄ illd. Ro.
 vij. Qui spū dei agunt h̄i filij dei sunt: qz
 si filij z heredes. Et ps̄. Spūs tuus bo-
 nus deducet me in terram rectam. id ē in-
 hereditatem beatorum. Item necessari-
 us est nobis spiritus sanctus ne in nobis
 habitet spiritus malignus: qui crudelis

Her. pro festo Pent. De myste.

est et non miserebit: ut dicitur Hierem.
 vij. Desiderare igitur maxime debemur re
 ceptione spūscū: cuius viciū nunc digni
 esse possumus nisi feruentē desideremur et in
 genti desiderio humilitatē oratio postulemus.
 Aug.⁹. Tota vita boni christiani secūm desir
 derium: quod autē desideras nōdū vidēs: sed
 desiderādo capax eris. Hec ille. Un apli
 multū feruentē desiderauerūt et deuotissimū
 me oratio petierūt anteq̄ recēpent. Jo ē
 tandē in plenitudine magna receperūt: qz
 sicut dicitur Luc. xij. Pater vtr̄ celestis dabit
 spūm bonū petentibus se. Sic itaqz dicitū est d
 triplici dicitōe psonali dispositiua ad spū
 ritūscū recipiendū. Secūda est dicitō lo
 calis vbi dicitur dicitō loci in quo
 erāt discipuli qm̄ sup eoz dēscēdit spūscū.
 Erāt em̄ in hierlm̄ in mōre sion: et in supe
 riori cenaculo: ascēderāt em̄ ad supiora: vt
 h̄ Act. i. Per hec ar̄ tria intelligunt tres
 dicitōes dispositiue ad receptiōz spūscū.
Prima est cordis dicitō seu pacifica
 tio: qz p hierlm̄ intelligit: qz hierlm̄ inter
 pretat visio pacis. Esa. lxxij. Sup quē req̄
 escet spūs me⁹ nisi sup hūiles et dētū: P̄s.
 In pace fact⁹ ē loc⁹ et. Un Jo. xx. dñs
 pmo obrulit pacē discipulis dī. Pax vobis
 Deinde insufflauit dī. Accipite spūscū.
 Juxta qd etiā dicitur h̄. Cor. vi. Pacē habet
 te et dñs pacis et dilectiois erit vobiscū.
 Hec ibi. Nō q̄ pōt esse spūscū in hoīb
 impijs. qz sicut dicitur Esa. lviij. Nō est pax im
 pijs. Job. ix. Quis em̄ ei (s. deo) restitit et
 pacē habuit. Sic. Perfida mēs vñ se cō
 tra suū erigit auctore inde se in semetipa
 pfundit: habere q̄ pacē resistēs nō pōt. qz
 dū supbia p̄fuso sequit qd stultē p culpaz
 gent: in agētis penā mirabiliter ordinat.
 Hec ille. Patz itaqz qm̄ pctōz pacē habet
 re nō pōt. Nā quō pacē haberet q̄ gladiū
 portat in corde: q̄ inter oracōes p̄fāt: qm̄
 gladiū dñiine vlcōis vibratū videt sup se
 et horrendā foueā infernalē igne et sulphu
 re succensam inferi⁹ paratā ipm̄ miser. pri
 mus deuoratur: Purganda est igit p̄cia
 ab oī pctō si vis spūscū recipere. Greg. in
 omel. Tergat sordes prauū op̄is q̄ deo p
 parat domū mētis. Her. Spūscū oī
 dit sordes nec habitare pōt in corde subdi
 to pctis. Amb. sup Lu. In corde mūdo:
 p̄cia bona: et fide nō ficta habitat deus.

Secūda dicitō signata p locū est celestū
 speculatio seu p̄replatiua dicitō q̄ ad
 intellectu. Et hoc intelligit p̄ sion: qz spec
 cula vel speculatio interpretat. Glossa. Qui
 spūscū desiderat: caū s dicitōm mē
 tis p̄replatiōne trāscēdat. P̄s. Elegit do
 min⁹ sion: elegit eā in habitatiōz libi. Et
 sequit verbū dñi: Hec regēs mea in seculū
 seculi hic habitabo et c. **T**ertia dicitō est
 supnoz desideratiua affectiō: q̄ intelligit
 qz apli sursum ascēderāt. Sursum q̄ppe
 ascendim⁹ p affectiōne et desiderii volū
 tatis. Jo Jo. vij. clamabat dñs: Siquē sit
 tit veniat ad me et dī. Hora bñ. Siquē sit
 a. desiderat: qz desiderii p̄ḡrif ad recipi
 endū aquā vitę q̄ est gra ip̄scū: veniat. s.
 ad me p affectiōne et deuotiōz volūtatē
 ascendendo: et bibat. s aquā de fonte vitę.
 Qui q̄ vult habere spūscū debet oīo af
 fectū habere ad deū eleuati: et ab oī cupi
 ditatē mūdāna et carnali volūptate legre
 gatū et abstractū. Bern. in eplā. Qui car
 naliū volūptatū patat: eternaz delicia
 rū epulis indign⁹ h̄. Jac. Quo ignis et
 aqua siml esse nō pōt: ne spūales et carna
 les deliciae in eode non se ppartunt. Ideo
 Deut. vij. Afflxi te penuria et deo tibi
 māna. Hec ibi. Cū itaqz delectatiōes ex
 tranas vicerit hō: dabit ei dulcedo spū
 sancti. Apoc. ij. Vincētū dabo māna ab
 conditū. Patent itaqz tres dicitōes dis
 positue ad receptiōz spūscū q̄ sumunt
 ex parte loci. **T**ertia est cōditō spālis:
 vbi dicitur dicitō: p̄s in q̄ nullus
 est ip̄scū: sup aplos. Diffus est enim
 dū p̄p̄terentur dies Pentecostes. vt dicitur
 Act. ij. die quingēsimā a resurrectōe. Et
 hoc ad signandū q̄ nulli daf. s. nisi qm̄ in
 eo p̄plet pctōz remissio: obfuaue legz af
 fectiō: et etne remuēratōis speratiua expe
 ctatiua. Hec em̄ tria s̄ a spūscū. **P**rimo
 itaqz p̄ illa dicitōz spāle s̄ qm̄ a h̄ uicē
 ē pctōz remissio. Un glo Jo in quingēsi
 mo dat⁹ est. s. qz indulgētia fiebat in iubi
 leoz p spūscū pctā remittunt. Et sequit
 in glo. In spūali iubileo rei soluiūt: debita
 dimittūt: fua. hoies pctō venūdant a iubi
 go futuri libant. Hec gl. Rei inq̄ mort
 liberāt. Ro. vij. Lex spū. vi. i chio libant
 me a leg. pctiz mor. Hec ille. Debita pctō
 rū dimittūt qz caritas opit multitudinez

peccator: vt dicit. j. Pe. iij. Serui. i. peccatores a peccati fuitate z diaboli liberatur. ij. Cor. iij. Vbi spūs dñi ibi libertas. **S**ecundo p h signat q a spūctō est legis pfectio. Nā fm glo. qm a die agni imolati qnq̄gesimo die data est lex in igne: in nouo etiā testamēto qnq̄gesimo die a pasca chri dicitur ff. in igne: lex in mōte sinai. ff. in mōte sion. Vñ p hoc insinuat q ipse ff. est pfectio totius legis: qz plenitudo legi est dilectio. vt dicit Ro. xij. Sicut em dicit Greg. in homel. Ipe spūctūs amor est. Vñ z iōānes dr. Deus charitas est. Hec ille. Et de ipis aplis dicit idē Greg. ibidez. Dū deū in ignis viōe suscipiūt p amore suauiter exarserūt. Hec ille. Et bñ dicit suauiter qz vt supra iā diximus ineffabilis est huius amoris suauitas infusa a ff. ps. qz magna multitudo dulcedinis tue dñe quā absco disti timētibz te. Vbi dr Glo. Hāc dulcedinē n̄ sentiūt q palatū dñi infectū hñt febre iniquitatis. Hec glo. Qui vult itaqz dulcedinē hāc pape oēm pctiz extraneā solatōis aut volupratz affectū dē pcul abijcere. Aug. v. p̄el. Gaudium diuine dulcedinis nō degustas si carnali delectatiōe cor maculas. Et Ber. Delicate sūt solatōes diuine nec dā admittētibz alienas. Hec Ber. **T**ertio p̄ illā p̄ditiōē epalem significat q a spūctō est etna remuneratō. Vñ dr glo. In spūa li iubileo exules in patriā reuocāt: here ditas amissa reddit. Hec glo. Exules in q̄s a celesti patriā i eā reuocāt. ps. Spūs tuus bonus deducet me in terrā rectā. Hec reditas amissa reddit qz sic dicit Ro. viij. Ipe spūs testimoniu reddit spūi nro q sumus filij dei: si autē filij z heredes. Et eph. j. Spūctūs dñi pignus hereditatis nre. Per ipm itaqz spm in nobis habitātē in celesti patriā reuocamur: z pus amissa parādisi hereditas: nob reddit. Tūc autē p̄fectā spūcti plenitudinē habebim⁹ cū ad illā celestis p̄rie quietē puenerim⁹ q vtiqz qes bñ significat p festu p̄tecostes qd ad quietē deputatū erat. Iō sic loq̄t Ber. in ser. Felices vos q iā in crastis qnq̄gesimaz requietē z iubilēū annū: frēs nros loquor: q bus iā dixit spūs vt requiescāt a laboribz suis: Duo nāqz tpa celebrāz frēs: qnq̄gesimē vñ: alcep q̄ dragēsimē. Istud ante

passionē: illud post resurrectionē. Unum in cōpūctiōe cordis z lamētis pnie. aliud in deuotiōe spūs z solēti alla. Huius quidē tps ipa est vita p̄sens. Posteri⁹ p̄ quietē tē mētis significat: q est post mortē. Cum autē venerit illi⁹ qnq̄gesime finis: in iudicio scz resurrectionē cōpletis diebz p̄tecostes aderit plenitudo spūs z totā replebit domū. Plena siquidē erit ois terra maiestate ei⁹: qm nō solū aia sz z ipm corp⁹ spūrituale resurget: si tñ iuxta apli monituz: dū adhuc est aiale fuerit seminātū. Hec Ber. in ser. Sic itaqz dixim⁹ de p̄ditiōe spūali qz vix missus est spūctūs dū cōpleteret dies p̄tecostes. Sic itaqz dr. Ber. in ser. Memus fratres vt cōpleant in nobis dies p̄tecostes: dies remissiōis: dies exaltatiōis: dies p̄sissimi iubilēi: z iueniat nos semp spūctūs paritē p̄ cordiū vnitatē: z in eodē loco p̄ promissaz stabilitatē. Hec Ber. Hec itaqz de replendoz dīp̄positiōe dicta sunt.

Secundo circa primum mysteriū superi⁹ p̄positū p̄siderāda ē dīp̄positoz repleto. Dū ei p̄pleti essent dies p̄tecostes z sic cēt discipuli pariter i eodē loco sedētes z orātes: tūc q̄si hora tertia fact⁹ est repēte de celo. i. de aere sonus qz fragor: qdā insonuit in aere tāqz adueniētis spūs vehemētis. i. venti impetiosi fortissimi. Et repleuit totā domum vbi erāt sedentes. Iuxta qd eis dictū fuerat. Lu. vi. Sedete in uirtute q̄ ad usqz induamini uirtute ex alto. Hora qz spūalit hora p̄ma est p̄sideratio inductiua timorū: puta p̄sideratio iudicij finalis z pene gehennalis. Secda hora ē p̄sideratio inductiua pudoris siue p̄usionis: sic p̄sideratio macule z turpitudinis pcti q̄ aperta ē z nuda corā ocul̄ dī. Tertia hora ē p̄sideratio inductiua amoris: puta p̄sideratio diuine bonitatz z bñficiōz dī. Et in hac hora tertia venit spūctūs. Dicit autē uenisse repēte z in similitudinē vēti vehemētis: vt per hōndat q̄ subito infunditur spūalis grā cordibus preparatis z q̄ subito spūctūs adueniēs operat in mēte faciēs eā spūalē z eleuat in deū. Iō p̄t dicit spūs vehemēs. i. vehēs mentē. Greg. in homel. No die spūctūs repētino sonitu sup discipul